І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXV. Ч. 92. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 15-го ТРАВНЯ 1958 | П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 15, 1958 No. 92. VOL. LXV.

ЮРБА ЗААТАКУВАЛА НІКСОНА В КАРАКАСІ, ЗДА ВИСЛАЛИ ВІЙСЬКО НА КУБУ І ПОРТО РІКО

АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД ВИМАГАЄ ВІД ВЕНЕСУЕЛІ ЗАГАРАНТУВАННЯ БЕЗПЕКИ ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА

Каракас, Венесуеля. — Багатосотенна юрба, ведених і провокованих до протиамериканських виступів демонстрантів, рекрутованих здебільша з-поміж студентської молоді, заатакувала віце-президента Ніксона і його почет негайно після його приїзду з Боготи до Каракасу. Демонстранти вибили камінням шиби в авті віце-президента Ніксона, що їхав з міністром закордонних справ Венесуелі Оскаром Гарсія Лютіном, як теж у другому авті, що в ньому їхала його дружина. Потрощивши шиби і зупинивши авта, демонстранти обплювали віце-президента Ніксона і його супровід. Десять хвилин пізніше юрба, зібрана біля Національного Пантеону в Каракасі, заатакувала американських аташе фльоти й армії, які прибули, щоб узяти участь в церемонії покладення вінка віце-президентом Ніксоном. Церемонія з огляду на демонстрації не відбулася і треба було аж двох компаній війська, щоб охоронити обидвох військовиків перед побиттям. Ще пізніше, цього ж самого дня юрба обкидала камінням авта членів венесуельського уряду, які верталися до урядової резиденції із нарад з віце-президентом Ніксоном. Юрбу розігнала військова охорона стрілянням угору і застосуванням слізного газу. Після першого виступу демонстрантів відкликано всю заплановану у зв'язку з приїздом Ніксона до Венесуелі програму відвідин і Ніксон приймав тільки офіційних відвідувачів у приміщеннях американської амбасади, охоронюваної військом і поліцією. На пресовій конференції, відбутій в амбасаді, Ніксон заявив, що ініціяторами й організаторами демонстрацій були без ніякого сумніву комуністи і що до насилення цих демонстрацій причинилося у великій мірі те, що ЗДА признали право азилю для зненавидженого населенням Венесуелі кол. диктатора Хіменеса і його шефа поліції Естради. Факт антиамериканських демонстрацій назвав Ніксон „фатальною спадщиною диктатури Хіменеса".

На вістку про антиамериканські демострації в Каракасі, загрозливі для життя і безпеки віце-президента ЗДА, президент Айзенгавер, який обідав у той час в Білому Домі із прем'єрами Фінляндії, Данії і Норвегії, відбув розмову з державним секретарем Доллесом і негайно потім після консультації з шефами генеральних штабів, наказав вислати з'єднання парашутистів і морської піхоти до американських баз на Кубі і Порторіко з дорученням бути напоготові, якщо б цього вимагало погіршення ситуації у Венесуелі. Водночас із цим державний секретар Джан Фостер Доллес викликав до державного департаменту представника венесуельської амбасади Енріка Тарчетті і заявив йому, що уряд ЗДА сподівається, що урядові венесуельські чинники докладуть усіх зусиль для загарантування повної безпеки віце-президента ЗДА, який є офіційним гостем венесуельського уряду. Висловлюючи таке сподівання, державний секретар вимагав відповіді, чи венесуельський уряд готовий і чи він може дати таку гарантію. Запит цей був умотивований тим, що згідно з повідомленнями з Каракасу, венесуельська поліція після атаки юрби на віце-президента Ніксона, просто втекла, залишаючи американських гостей без ніякої охорони. Репрезентант амбасади радник Тарчетті висловив співчуття з приводу жалюгідних подій і заявив, що ці події не є виявом справжнього ставлення Венесуелі до ЗДА, яке було і є дружнім. Наказ Президента про вислання військ на Кубу і Порто Ріко викликав деякі застереження збоку членів Конґресу, які побоюються, що такий захід може погіршити ситуацію, і дасть дальшу притоку комуністам до антиамериканських виступів.

Віцепрезидент Ричард М. Ніксон

Секретар скарбу проситиме Конґрес про збільшення висоти федерального заборгування

Вашинґтон. — З урядових кол повідомляють, що секретар скарбу ще під час цієї сесії проситиме Конґрес, щоб збільшив висоту державного заборгування з 280 до 290 більйонів долярів або навіть і більше. Одночасно уряд проситиме Конґрес, щоб те збільшення висоти заборгування було тривале, а не тимчасове, як це є тепер з важністю тільки до 30-го червня 1959 року. Секретар скарбу передбачає, що державна скарбниця буде мати більші видатки в порівнянні з прибутками в найближчих роках, навіть якби Конґрес не ухвалив зменшення прибуткових податків. Коли б треба було зменшувати податки для поліпшення економіки, то висоту федерального заборгування треба буде збільшити більше як до 290 більйонів долярів. Гадають, що демократична більшість не погодиться на тривале збільшення висоти федерального заборгування, бо схоче, щоб республіканський уряд ще зо два рази просив про продовжування висоти федеральних боргів перед президентськими виборами в 1960 році.

Канадійський уряд проєктує великі інвестиції на розбудову країни

Оттава. — Канадійський уряд консервативного прем'єра Джана Діфенбейкера предложив 12-го травня широку програму господарської розбудови північних частин країни. Генеральний губернатор Канади Вінсент Мессі відкрив парлямент тронною промовою, в якій міститься програма діяльноси прем'єра Діфенбейкера, який живе „візією" великої Канади. Уряд повідомив парлямент, в якому він має велику більшість, що проситиме ухвалення видатків на будову залізничого шляху до озера Ґрейт Слейв в дистрикті Мекензі, а також видатків на побудову шляхів в районі Юкону в північно-західній території. Уряд проєктує також нові видатки на досліди для започаткування нових копалень на північних островах. В Пайнт Пойнті вже знайдено великі поклади мінералів, але нема транспорту, щоб можна було його експлюатувати. В першому дні засідання парляменту перевибрано на спікера палати громад Роленда Міченера. На президента Сенату вибрано Марка Друїна. Прем'єр Діфенбейкер поробив деякі зміни в своєму кабінеті.

Віче-Зустріч Ярослава Стецька в Шикаґо

Шикаґо, Ілл. (ВН-телефоном). — Минулої суботи і неділі, 10-го і 11-го травня, місцеву Українську Громаду відвідав п. Ярослав Стецько, голова Центрального Комітету Анти-большевицького Бльоку Народів (АБН), інформуючи її про теперішній стан української визвольної політики на тлі загального положення в світі. Представники місцевого громадянства вітали п. Стецька в суботу на летовищі, де й відбулось інтерв'ю з газетними та радіо-телевізійними репортерами. Ввечорі того ж дня в готелі Ля Саля відбувся в честь гостя бенкет, в якому взяло участь понад 250 осіб місцевих і з Мілвокі, між ними і представники поодиноких національних груп, як також консулі Мехіко і Національного Китаю. Бенкет почався молитвою, яку провів веч. о. прот. М. Литваківський, парох української православної церкви св. Софії. Проводили бенкетом д-р М. Харкевич і адв. В. Дідик, а перед бенкетом відбулась пресова конференція, з участю представників місцевої англомовної і чужонаціональної преси. В неділю, 11-го травня по полудні відбулась у виповненій по береги залі СУМА зустріч-віче, на якому п. Стецько виголосив доповідь про сучасне становище в світі і українську визвольну політику, як також інформував про недавню антикомуністичну конференцію в Мехіко. Оркестра СУМА під диригентурою проф. Ів. Барабаша вітала гостя при вході, відігравши опісля американський і українські гимни. Віче відкрив і ним проводив д-р М. Харкевич. Після доповіді п. Стецька відбулась дискусія, в якій заторкнено та вияснено ряд актуальних проблем.

Сподіваються, що 20-го травня уряд виявить свої пляни в справі зменшення податків

Вашинґтон. — В господарських колах столиці сподіваються, що президент Айзенгавер під час своєї промови в Ню Йорку в дні 20-го травня виявить свій плян, чи треба зменшувати прибуткові податки для поліпшення економіки країни. Представники Конґресу погодились в тому, щоб справу зменшення прибуткових податків вирішувати в порозумінні з урядовими колами, які краще можуть орієнтуватися, чи економіці потрібна є допомога в формі зменшення податків. 20-го травня президент Айзенгавер має промовляти в Ню Йорку на зборах Американського Товариства Підприємців. Недавно Дорадча Рада при департаменті торгівлі більшістю голосів у відношенні 3-ох до 1-го заявилась проти того, щоб загальним зменшенням податків поліпшувати економіку. Противники зменшення податків твердять, що для поліпшення економіки треба б зменшити податки на більшу скількість більйонів, а це спричинило б федеральний дефіцит і інфляцію доляра.

В АМЕРИЦІ

● **6-річний Вільям Лешлі** в *Дейтоні, Огайо*, разом із меншим братом Майком зробили оригінальний подарунок своїй матері перед „Днем Матері": викосили перед хатою траву таким способом, що залишили з неї великі букви, з яких складаються слова „Мамо, любимо Тебе!"

● **Наступного тижня президент Айзенгавер** промовлятиме в Ню Йорку і там же 20-го травня зустрінеться з англійським польовим маршалом, віконтом Монтґомері, з яким поїде до Вашинґтону, де віконт буде гостем Президента.

● **67-річна Аґавані Гербіґ і 82-річна Ребека Кабуліян,** дві сестри-вірменки, зустрілись в Ню Йорку, по 64-річній розлуці і не могли порозумітися рідною мовою. Німецькі місіонарі врятували були 3-річну Гербіґ від турецької масакри у Вірменії й вивезли її до Німеччини. Старша її сестра виїхала в 1921 р. до ЗДА і вірменської мови не забула. Перекладачами були діти тих сестер.

● **Працівники департаментової крамниці Мейсі в Ню Йорку** 13, 15 і 16 травня жертвують свою кров для Червоного Хреста. Хто хотів би пожертвувати свою кров, може це зробити, повідомивши Управу АЧХ, (адреса в телефоній книзі).

● **Пол Джовнес,** представник індіянського племени, зізнаючи на сенатській комісії, заявив, що індіяни щораз рідше звертаються до своїх знахорів і щораз більше користають з допомоги „білих лікарів". Пол Джовнес домагався збільшення видатків на медичну опіку для індіян.

● **Після того, як федеральний суд** оскаржив фармацевтичні фірми в створенні неофіційного тресту, на біржі раптом впала ціна на вакцину д-ра Солка. Фармацевтичні фірми визначали трестові ціни на цю вакцину.

„КАРЕ" святкувало 12-річчя

Об'єднані Нації. — В палаці Об'єднаних Націй відбулось у вівторок 13 травня ц. р. святкування 12-их роковин існування добродійної організації „Кооперативи для Американської посилки („реміттенс") кожному", відомої у всьому світі під скороченою назвою КЕР (КАРЕ). Сенатор Герберт Ліман, який, як колишній директор УНРРА, причинився до заснування цієї організації, як одної з аґенцій Об'єднаних Націй, вручив пам'яткову плякету „батькові КАРЕ", Артурові Рінґлендові. Ця американська організація розподілювала протягом 12-х років харчі, одяги, книжки і ремісничі прилади в 52-х країнах. Вона вислала 23 мільйони пакетів вартости 275 мільйонів дол. Понад 29 мільйонів американців жертвували на КАРЕ кругло 144 мільйони долярів. Одним з віце-президентів тієї організації є д-р Володимир Ґалан, голова ЗУАДК, який був також приявний на цій церемонії.

ВІДБУЛАСЯ ТРЕТЯ ВОДНЕВА ЕКСПЛЬОЗІЯ НА ПАЦИФІКУ

Вашинґтон. — Комісія Атомової Енерґії повідомила 12-го травня, що на Пацифіку на атолі Еніветок відбулася вже третя з черги пробна воднева експльозія, друга впродовж останніх двох днів. Згідно з теперішнім звичаєм комісія не подає величини випробованої бомби ані жадних інших про неї подробиць.

ФРАНЦІЇ ПОГРОЖУЄ ГРОМАДЯНСЬКА ВІЙНА

В Альжирі військо захопило владу. — Генерал самовільно створив „Комітет публічної безпеки". — У Парижі демонстранти домагаються повороту до влади ген. де Ґоля. — П'єр Пфлімлен став новим прем'єром

Париж. — Новий французький прем'єр, 51-річний лідер центрової католицької Народно-республіканської партії, П'єр Пфлімлен, ставши перед французьким парляментом із своєю програмою та листою нового кабінету, заявив, що Франція, мабуть, стоїть напередодні громадянської війни. Під впливом грізної ситуації, яка настала в Альжирі і в самій французькій столиці, центрово-ліві партії солідарно голосували за новим прем'єром, а навіть комуністи, щоб не облегшувати ситуації реакційно-націоналістичним колам, не голосували „проти" нового уряду, тільки стримались від голосування. Таким чином у вівторок 13-го травня ц.р. прийшов до влади 15-ий з черги уряд 4-ої Республіки після 28-денної урядової кризи. У користь нового уряду голосувало 274 послів, „проти" — 129. Вістки про творення нового уряду П'єром Пфлімленом, який має опінію ліберального політика, що хоче дійти до згоди з альжирськими повстанцями шляхом безпосередніх переговорів з ними, схвилювала націоналістичні французькі військові і цивільні кола в самому Альжирі. Командант парашутних військ, елітарної частини французької армії в Альжирі, генерал Жак Массі проголосив створення ним „Комітету публічної безпеки", який ніби має рятувати Альжир проти небезпеки втрати його Францією. У цьому Комітеті засідають під головуванням ген. Массі три полковники і сім цивільних французів. Зараз після того командант всіх французьких військ в Альжирі ген. Раул Салян оприлюднив наказ, що він „тимчасово перейняв в свої руки долю французького Альжиру". За часописними коментарями — хоч ген. Жак Массі формально підлягає генералові Раулові Салянові, проте, мабуть, вони діють незалежно один від одного і коли перший з них — Массі — є звеличником диктатури генерала де Ґоля, свого воєнного товариша зброї, то генерал Салян є республіканцем і льояльним супроти центрального уряду в Парижі. Генерал Массі вислав президентові Франції Рене Коті депешу в рішучому тоні з домаганням створення в Парижі „Ради публічної безпеки" і покликання до уряду генерала де Ґоля. Генерал Массі рішуче заявив себе проти П'єра Пфлімлена, як нового прем'єра. На вулицях Альжиру відбулась велика реакційно-націоналістична демонстрація французів з окликами „Армія до влади", „Не дамо Альжиру" ітд. Демонстранти знищили улаштовану американцями бібліотеку, але не атакували американського консуляту. Всі крамниці, ресторани, установи і театри в Альжирі зачинили двері. Комунікація між Парижем і Альжиром дуже погана. У самому Парижі, на вістку про події в Альжирі, відбулась велика вулична демонстрація, але уряд, передбачаючи можливість заворушень, стягнув військо і поліцію, обсадив мости на Сені та не допустив демонстрантів під парлямент. Паризькі демонстранти, керовані прихильниками військової диктатури, голосно домагалися приверненя до влади генерала де Голя, голови Франції з часу останньої війни, та „вкинення до Сени парляментарних послів". Президент Франції Коті конферував з шефом штабу генералом Полом Елі. Різні французькі політики та закордонні обсерватори у Франції не виключають, що настав сумерк 4-ої французької Республіки.

Новий прем'єр Франції П'єр Пфлімлен

ЛИВАН ОСКАРЖУЄ АРАБСЬКУ РЕСПУБЛІКУ В СПРИЧИНЕННІ РЕВОЛЬТИ

Бейрут. — В імені уряду Ливану його міністер закордонних справ д-р Чарльз Малік одверто закинув урядові З'єдиненої Арабської Республіки, що він пляново підготовив і зорганізував теперішні криваві заворушення в Ливані. Президент Ливану Каміль Шамун запросив до себе амбасадорів ЗДА, Англії та Франції і поінформував їх, що Ливан став фактично предметом атаки збройних банд, що прийшли туди з-за кордону. Ливанський уряд зладив за точками список доказів, що заворушення в Ливані, звернені проти прихильного Заходові режиму, були заініційовані, керовані і фінансовані єгипетсько - сирійськими чинниками, які покористувались передусім арабськими втікачами з Палестини. Західня преса не подає докладної ситуації в Ливані. Частина тої маленької країни, мабуть, знаходиться в руках повстанців, в іншій — ситуацію опановує вірне урядові військо. Арабська Федерація (Ірак і Йорданія) ніби запропонували Ливанові свою військову допомогу проти бунтарів. Не виключають, що Ливан заскаржить формально З'єдинену Арабську Республіку до Ради Безпеки ОН за втручування у внутрішні справи та спричинювання заколоту. Водночас — за коментарями американської преси — годі сподіватися, щоб ЗДА прийшли з військовою допомогою урядові Шамуна, бо доктрина Айзенгавера передбачує таку поміч тільки у випадку загрози збоку міжнародного комунізму, а Арабської Республіки не можна утотожнювати з комунізмом. Закордонні обсерватори в Ливані не виключають упадку теперішнього прозахідного режиму президента Шамуна.

На церемонії у Франції вибрано американського „невідомого вояка" з 2-ої світової війни

Епіналь, Франція. — На спеціяльній церемонії на військовому цвинтарі в Епіналі в понеділок 12 травня ц. р. вибрано з-посеред 13-ох прикрашених американськими прапорами домовин — одну домовину, яка — як усі інші — вміщає тлінні останки невідомого за іменем американського вояка, що згинув під час останньої війни на европейському континенті. Вибору доконав генерал Едвард О'Ніл, поклавши вінок білих і червоних квітів перед 5-ою з черги домовиною з лівого боку. На цвинтарі в Епіналі похоронено останніх американських вояків, що згинули були в Европі. Вибрану домовину перевезуть до Неаполю, звідкіль забере її на поміст кружляк Бленді, який стрінеться на повному морі ще з одним американським воєнним кораблем. Весь час стоятиме при домовині почесна сторожа. Домовину похоронять на Арлінґтонському Національному Цвинтарі в ЗДА, як символ американських вояків, що полягли на европейському і північно-африканському бойовищах за другої світової війни. Вся церемонія в Епіналі тривала всього пів години. Була похмура погода і ескадри бомбардувальників, які летіли над цвинтарем, були закриті хмарами, так, що чути було тільки гук їхніх моторів.

Ґомулка пропаґує „соціялістичну єдність" — проти Тіта

Будапешт. — Комуно-польський диктатор Владислав Гомулка був переїздом до Румунії на Мадярщині і підписав разом із своїм мадярським колеґою Яношем Кадаром спільний комунікат з засудженням однаково „догматизму і сектарських тенденцій", як „ревізіонізму". Догматизм, мовляв, веде до „відсепарування партії від мас", а ревізіонізм „облегшує реакційним силам активну діяльність проти соціялізму". У тому комунікаті не згадано за іменем Югославії, але його можна пояснювати, як „посередню дорогу" у спорі між Москвою і Тітом. Ґомулка і Кадар підкреслили конечність „єдности в соціялістичному таборі", бо, мовляв, ця єдність є найкращим заборолом проти нової війни. При тій нагоді Ґомулка висловив свій подив для успіхів режиму Кадара, який, прийшовши до влади на руїнах мадярської революції, встиг втриматись виключно завдяки совєтській допомозі. Ґомулка переводив з Кадаром триденні наради, в яких напевно обмірковували головно совєтсько-юґославський спір і ситуацію, яка з того спору складається для всіх інших совєтських сателітних країн.

Західня Німеччина включена в ракетну сіть НАТО

Бонн. — Франція, Західня Німеччина, Бельгія і Голляндія встановлять разом 10 протилетунських ракетних куренів на терені Західньої Німеччини, при чому три курені з-посеред отих 10 куренів будуть зорганізовані з самих німців. Ці одиниці, озброєні американськими ракетами Ніке (Найк)-Геркул, скріплять існуючі вже в Західній Німеччині американські й англійські з'єднання протилетунської оборони. Канадійські турбомоторові літаки типу Сейбр і шведські 40-мм. протилетунські гармати з 240 стрілами на хвилину. Кожний західньо-німецький ракетний курінь матиме чотири батерії із батерійним штабом і 9 викидними. Кожний курінь матиме по 800 до 900 мужви, які перейдуть дворічний вишкіл. Перших 550 військовиків, що становитимуть ядро для вишкільного кадру, вже переходять вишкіл в ЗДА. Встановлення цих трьох ракетних куренів коштуватиме німцям дол. 76,000,000. Ці нові з'єднання є частиною реорганізаційного пляну збройних сил НАТО.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **Конґрес Українців Католиків Канади** відбудеться в Торонті в днях 20 до 23 червня ц. р. Відкриття Конґресу і пленарної сесії всіх організацій Католицької Акції (БУК, ЛУКЖ, УКЮ) призначене на суботу 21 червня ц. р. Проходитиме Конґрес в залях Кінґ Едвард Шератон Готелю в Торонті. В неділю дня 22 червня буде відправлена на площі Всеканадської Виставки Архиєрейська Служба Божа.

● **Відкриття виставки графіки і скульптури українських мистців Ню Йорку і околиці** відбудеться в п'ятницю дня 16 травня ц. р., в Українському Народному Домі в Ню Йорку, заля ч. 22. Графіка буде репрезентована тільки творами проблемного (неужиткового) характеру (дереворити, лікорити, монотипії та інш.). У виставці беруть участь мистці різних напрямків. Виставка відкрита в днях 16 до 18 і потому в днях 23-25 травня (в п'ятниці від год. 7 до 9 вечора і в суботи та неділі від год. 2 до 8 вечора).

● **Фестиваль народної пісні і танку** влаштовує в п'ятницю дня 16 травня ц. р. Українська Студентська Громада при Колюмбійському Університеті. Візьмуть участь у цьому Фестивалі вірмени, білоруси, ірляндці, шведи, українці (під проводом Миколи Оприска), і дуже можливо теж японці або індуси. Початок фестивалю о год. 7.30 вечора і відбудеться він в Ірл Голл Колюмбійського Університету.

● **Збори українських професіоналістів ньюйоркської округи** відбудуться в п'ятницю дня 16 травня ц. р. в залях Українського Інституту Америки при 2 Іст 79-ій вулиці. У програмі зборів прийняття статуту і вибір управи, як теж сутірка про українські публікації англійською мовою.

● **До Москви прибула 5 травня ц. р. група українських письменників** зі Львова, Ужгорода і Черновець, в склад якої входять П. Козланюк, І. Чендей, Д. Павличко, Р. Братунь, А. Шмігельський та інші (усіх 22 осіб). Українські письменники виступлять в державній бібліотеці ім. Леніна і в деяких московських фабриках із читанням своїх творів. „Для подання їм творчої допомоги — як пишуть „Ізвєстія" з 6 травня ц. р. — Союз Письменників СССР організує обговорення творів прибулих літераторів". У Москві перебуватимуть українські письменники сім днів і потому виїдуть до Ленінграду.

У СВІТІ

● **Над північним Атлантиком,** у дорозі з Сан Франціско до Лондону, американський пасажирський літак з 25 пасажирами та сімома членами залоги, в тому числі з двома стюардессами, заалярмував ірляндські й англійські летовища, що має клопіт з моторами. Назустріч вислано англійський військовий транспортовий літак, який решту дороги летів поблизу американської машини, щоб рятувати подорожніх на випадок, якби вона мусіла осісти на океані. Проте, обидва літаки щасливо дісталися на летовище в Лондоні. Пасажири нічого не знали про небезпеку.

● **Психіятр д-р Еріх Фромм,** на конференції в Гаріманні: Н. Й., заявив, що якби робітний тиждень тривав тільки 20 годин, тоді треба було б мати тисячі нових психіятрів, бо робітники хворіли б на нерви, не маючи що робити на дозвіллі.

● **На Міжнародному Фільмовому Фестивалі в Каннах** у півд. Франції гостро засудили американський фільм „Брати Карамазови", зроблений за однойменним романом російського письменника Достоєвського 1,200 осіб, що виповнили великий театр, прийняли надзвичайно холодно виконавців головних роль — артиста Юла Брайнера і артистку Клер Блум, які особисто явились на показ цього фільму. Фахівці назвали цю фільмову переробку роману Достоєвського „смішною і спокаліченою гідною". Публіка висвистала сцени, що представляють моральну гнилизну царської Росії.

● **У Парижі** відбулась вулична демонстрація прихильників де Голя, звернена проти старого й загально-поважаного президента Рене Коті. Демонстранти кричали: „Коті, зречися" і „Армія — до влади". У Франції вже четвертий тиждень немає уряду, бо в парляменті не може знайтись тривка більшість для встановлення якоїсь програми.

● **Д-ра Вівіяна Фукса** і 18 його помічників, що перемандрували 2,100 миль через льодовики Південного бігуна, тріюмфально, як героїв, зустріли в Англії. Королева Єлисавета на окремій церемонії надасть шляхетський титул і орден Підв'язки досліднику Антарктиди.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

АНТИАМЕРИКАНСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ

Прямо вірити не хочеться великим газетним повідомленням з Південної Америки: віцепрезидента З'єдинених Держав, Ричарда Ніксона, який з доручення президента Айзенгавера виїхав туди разом зі своєю дружиною в місії доброї волі, себто, щоб, з одного боку, виявити американську приязнь до південно-американських народів, а з другого боку, краще познайомитись з потребами тих народів і опісля їм у тих потребах допомогти, там обкидують камінням, плюють на нього та наганяють додому, загрожуючи його життю. Так сталося спершу в столиці Перу, Лімі, і це тепер ще з більшою силою повторилось в Каракасі, столиці Венесуелі, де демонстрації набрали таких загрозливих форм, що президент Айзенгавер уважав за відповідне вислати до американських карібських баз спеціяльні військові з'єднання, які в потребі могли б перебрати охорону життя віцепрезидента. Із тверджень спостерігачів, як і з заяви самого віце-президента Ніксона виходить недвозначно, що хоч самі демонстрації не мали виразного комуністичного характеру, то їх організувала і ними керує та сама комуністична рука, яка зорганізувала завжди бунтівничу вулицю до антиамериканських демонстрацій в Бейруті і в Альжирі.

Доля народів у Південній Америці пішла іншим шляхом, аніж у Північній Америці. Якщо тут Линколн зважився на громадську війну в ім'я єдности країни, то в південній частині американського континенту пішла „парцеляція". Внаслідок того маємо там тепер кругло 20 республік на просторі 8 мільйонів кв. миль з майже таким самим числом мешканців, як у ЗДА — 170 мільйонів.

Піонери у З'єдинених Державах поклали відразу фундамент під їх силу своєю важкою працею, ініціятивою і заповзятливістю. Зате в Південній Америці не вміли використати скарбів природи так, щоб вони стали базою для розвитку добробуту, незалежного від чужого — якраз північно-американського — капіталу.

Грати цю ролю „старшого брата" у відношенні до південно-американських республік — страшенно трудно. Свідомі своєї нижчости в ділянках військовій і економічній, південно-американські народи, під впливом, з одного боку, новітнього націоналізму, а з другого — комуністичної агітації, мають жаль до З'єдинених Держав, що вони „дистансують" їх і ніби використовують економічно.

Час від часу відбуваються міжамериканські, чи всеамериканські конференції, з яких 10-та мала місце 1-22 березня 1954 року в Каракасі, у Венесуелі. Антикомуністичну резолюцію, запропоновану на тій конференції З'єдиненими Державами, принято 17-ма південно американськими державами, з Гватемалею „проти" та Мехіком і Аргентиною, що стримались. Окремою декларацією потверджено основні права, свободи і принципи Організації Американських Держав. Військово-політичні взаємини між ЗДА й південно американськими республіками нормують акти про взаємну безпеку, як ось, напр., акт з 15-го березня 1952 р. з Бразилією та подібні акти з Еквадором, Перу, Кубою, Чіле, Колюмбією і ін. Економічні взаємини оперті на двосторонніх торговельних договорах ЗДА з південно американськими країнами, на щорічному американському законі про допомогу закордонові й на американському законі про взаємну торгівлю. Господарська рецесія в ЗДА вплинула на зменшення експорту олова з Перу, кави з Бразилії і Колюмбії, металевих руд з Болівії та вовни з Уругваю і Аргентини, що погіршило тамошні відносини. Використовує це Москва обіцянками благ з тісніших торговельних взаємин із СССР та нацьковуванням проти „експлуатації" збоку ЗДА і їх „імперіялізму".

Здаючи собі справу з важливости добрих взаємин з Південною Америкою та беручи під увагу зріст „антиамериканізму" в південно-американських країнах, президент Айзенгавер використав нагоду інавгурації нового президента Артура Фрондізі в Аргентині і вислав 27 квітня ц. р. віце-президента Ричарда Ніксона у „подорож доброї волі" до вісьмох південно-американських країн.

Демонстранти в Лімі чи Каракасі не мають нічого проти особи віце-президента Ричарда Ніксона, як і нічого не мають проти американських книжок демонстранти в Бейруті чи Альжирі. Вони навіть не демонстрували проти Америки, а тільки проти того, що в їхньому, підшептаному їм большевиками переконанні, Америка обстоює. І коли ці демонстрації треба вважати за зло, то воно є того роду, яке виходить на добро. Подібно бо, як совєтські спутніки збудили Америку та відкрили її очі на мілітарну дійсність, так ці демонстрації — як можна вносити з пресових коментарів — причиняться до пробудження заколисаної співіснувальними сиренами Америки та до відкриття її очей на другу, не меш велику загрозу — пропагандивно-інфільтраційну. Результат очевидний: демонстрації вернуться бумерангом з далеко більшою силою проти тих, що їх організували і адреса яких усім відома: Кремль, Москва.

„КУПУЙ АВТО — БИЙ РЕЦЕСІЮ!"

Господарська рецесія, яку відчувають всі прошарки населення в ЗДА, поважно позначилася в автомобільній індустрії, в одній з основних галузей американської економіки. Потентати автомобільної продукції в останніх двох місяцях просто „вилазять зі шкіри", щоб наперекір невеселій ситуації на торговельному ринку пустити в продаж мільйони авт нових моделів, бо ще трохи — і прийдуть нові. Також за всяку ціну тисячі доставців уживаних авт розпихають свій товар, щоб підготовити місце на нові. В останніх двох місяцях по всіх стейтах іде небувала досі кампанія під гаслом „Купуй сьогодні авто, нове або вживане!" Цим разом головний тягар продажу перекинено не на рекляму в пресі, телевізії, через радіо, а на плечі місцевих автопродавців. Масову кампанію на „низах" розпочато два місяці тому в столиці автомобільної індустрії, в Дітройті й околиці, а в останніх тижнях за тими самими взірцями „від хати до хати" поведено по інших стейтах, як побачимо, з добрим успіхом.

Головним гаслом цієї кампанії став переконливий апель до людини: „Купуй авто, бий рецесію!" Як подавав авторитетний „Вол Стріт Джорнал" у зв'язку з „хрестоносним походом" проти рецесії, продаж авт у березні зменшився на 28.5 відсотка, при чому 12 відсотків робітників у самому Дітройті було в тому місяці без праці. Найновіша кампанія продажу нових і вживаних авт дала поважні наслідки уже в квітні. Вона дістала гарячу підтримку в Білому Домі, бо ж на 65 мільйонів робітників у ЗДА понад 10 мільйонів було затруднених, у нормальних часах, в автомобільній індустрії. Також 40 відсотків випродукованих протягом одного року радіоапаратів іде до авт, також 70 відсотків гуми вживає автова індустрія щорічно. Тож не лише президент Айзенгавер, але й різні галузі американської індустрії тепло і з великим заінтересуванням привітали широку акцію продажу авт, що тим разом перенеслась на самі низи, в народні маси. Особисті й приятельські контакти продавців авт із покупцями, демонстративні покази нових моделів авт, великі удогіднення в купівлі вживаних, поширені реченці сплати — лягли в основу цієї акції „від хати до хати"!

Як відомо, американська публіка дуже обережна щодо купівлі авт, зокрема вживаних. Відомі кожному надуживання і недавні (в післявоєнних роках) „трюки" доставців авт зробили покупця недовірливим супроти них. У воєнних і перших післявоєнних роках, як пам'ятаємо, треба було „низько кланятися" автовим доставцям, доводилось довгенько чекати в „черзі" за автом, бували всякі надуживання збоку несовісних продавців, тому теперішня кампанія під гаслом „купуй авто — бий рецесію!" має також на меті розвіяти рештки упереджень збоку покупця, витворити поміж ним і клієнтом таку сердешну атмосферу, яку бачимо в інших галузях промислу. Недавні гордо-пишні продавці стали покірливими „ягнятками", куртуазійними, усміхненими сейлсменами, як, наприклад, ті з інших бранж, що так дискретно по-джентлменськи стукають у наші двері і захвалюють свій крам... Часи змінилися!

Представники одної великої автомобільної фірми в Дітройті, щоб підготовити ґрунт під нову кампанію, об'їздили інкогніто деякі „занедбані" стейти, спеціяльно на заході й півдні, а опісля звітували централі про все, що треба направити. Наприклад, одного продавця усунено з посту, бо він відмовився своєму клієнтові (а був це аґент з Дітройту!) дати „райта" по місті, щоб таким чином запізнатись з новим моделем авта. Інший компанійний аґент звітував з Шикаґо, що до особи, яка купує сорочку за чотири долярі, виявляють крамниці більше пошани, як до обивателя, що в цьому місті купує авто за три тисячі долярів!

Яких успіхів досягнено цією кампанією? Як звітують околиці, де цю акцію вже переведено (досі 150 головних доставців авт подало відомості про свої успіхи) — результати поважні. Клівленд, Акрон, Бінгемптон (Н. Й.), Филаделфія й інші міста рапортують, що побільшений автовий оборот допоміг поважно й іншим галузям індустрії. В самому Клівленді за перший тиждень кампанії продано сім тисяч нових авт! У Бінгемптоні, Н. Й., прийшлось продовжити ці „ударні дні" ще на тиждень. За неповними звітами, навіть в околицях, де господарська рецесія найболючіша, продаж авт збільшився на 30. 40 відсотків і більше, у порівнянні з попереднім роком Під час цієї кампанії представники фірми Шевролета обсервують цілі райони країни і подають широкі звіти до своєї централі в Дітройті про роботу на місцях. Зібрані таким чином інформації придадуться їм на майбутнє. З Південної Дакоти „сейлсмен-ударник" звітує, що він пів дня ходив з одним фармером „за плугом", аж поки продав йому авто... Уперше в своєму житті садив він кукурудзу разом із своїм клієнтом! Інший продавець з Нюйоркського стейту подає, що тричі відвідував свого клієнта, і то в годині 3-ій ранку, бо лише в той час можна застати його вдома. Продавець з Аликвипу, біля Питсбурґу звітує, що привозив покупцеві 13 різних нових авт, і аж чотирнадцята машина „влізла" як слід до його ґаражу. Деякі продавці приходили з квітами, даруючи їх пані дому, аж згодом брались до бизнесу. Направду, часи змінились!

З початком травня автова „гарячка" („купуй авто сьогодні!") перенеслась в район заліза й сталі, на Питсбурщину. В Питсбурґ приїхав на велике автове віче головний промотор департаменту продажу „Крайслер Мотор Корпорації", що понад тисячі сейлсменів свого концерну давав останні „перед босм" накази та інструкції. Як казав він у Пен-Шератон готелі при чаю та сендвичах, недавній його досвід з такою самою місією на західньому побережжі ЗДА показує, що лише важким трудом, посвятою, а то й „геройством" дрібних продавців авт можна здобути перемогу на цьому секторі рецесії. Він сподівається, що добре проведена робота в цьому центрі американської сталевої індустрії допоможе двигнутись таким ділянкам місцевої продукції, як виріб скла та алюмінію. Він сказав таке: „Рекляма в пресі, в телевізії і через радіо не варта й цента, якщо сейлсмени не виявлять максимум зусиль зі свого боку". У зв'язку з тим в трьох великих щоденниках Питсбурґу на другий день появились такі оголошення на цілу сторінку: „Добробут Дітройту — це добробут Питсбурґу! Коли в Дітройті крутяться колеса, тоді комини в Питсбурщині димлять... Алюміній, скло й фарба, що їх продукують в Питсбурґу — ідуть на авта до Дітройту. Нам треба вас, а вам треба нас! Купи авто сьогодні, скажи „ґуд бай" рецесії..." А ми скажемо: якби так і сталося, як не сьогодні, то завтра або й післязавтра.

О. М.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу, бо він дає Вам дешеві та вигідні різні роди забезпечення життя і рівночасно є оборонцем української справи в Америці. Український Народний Союз поважають і американці не тільки завдяки 70 тисячам членства і 20-ти мільйонового майна, але і за його гідну, високопатріотичну поставу в обороні свободи і демократії.

I. Світ

ЗАГАДКОВИЙ КИТАЙ

Після своєї знаменитої промови про „сто квітів" Мао Тсе-тунг поволі почав змінювати внутрішню та зовнішню політику, тим самим убиваючи надії багатьох невтралістів та поплентачів на можливість кардинального розходження між Китаєм та СССР.

Адже, коли Москва розірвала з Югославією, тільки Китай з комуністичних країн удержував з Тітом дипломатичні зносини... Це був Китай, який на протязі двох років проводив „ліберальну політику" у відношенні до своїх сусідів на півдні і до свого народу всередині, це він піддержував Гомулку в початках його боротьби проти Москви. Отже, багато хто з політиків мали підставу думати, що нібито в Пейпінґу появиться другий „Тіто".

Але так не сталося, і для того було й є немало причин. Перша, найголовніша — це те, що СССР і Китай мають спільний кордон від ріки Тумен-ула в Кореї вздовж Манджурії, Монголії і величезний кордон Сікіянґу з совєтським Туркестаном, — там, де не так давно Совєти, наслідуючи царську Росію з 1864-1867 рр., стосували підкуп та провокації, де двічі, офіційно знані, мали місце військові інтервенції совєтської армії. Така сама ситуація в Монголії, а часом і Манджурії. Крім того — повна торговельна залежність червоно-китайського уряду від московського.

До війни Китай мав те вигідне положення, що, використовуючи конкуренцію капіталістичних держав, діставав крам та машини по найвигідніших цінах. Тепер цього немає. Тоді Китай експортував свої сирівці, зокрема манджурські соєві боби та олію. Тепер все це змінилося. Золото, що напливало до Китаю за боби та олію, не пливе більше, бо Москва не платить золотом комуністичним державам.

Боби, олія та всі інші китайські сирівці спроваджується до СССР або сателітних держав, і коли Китаєві треба докуповувати харчі, як, наприклад, риж з Бурми, то мусить він платити готівкою або товарами. СССР, що обіцяв індустріялізувати Китай, дає йому головним чином старі машини та військові матеріяли, якими ані виконати п'ятирічку, ані нагодувати народу не можна, хібащо вдасться часом виторгувати щось від Чехо-Словаччини або того ж СССР.

А в самому Китаї економічне та політичне життя загострюються, бо „ліберальна" політика скінчилася і державне колесо повертається знов до терору, конфіскації, ліквідації націоналістичних та капіталістичних „залишків". Недавно переведено жорстокі чистки в університетах, шкільному апараті. Загострюється також політика супроти мусульманських народів, чимраз тугіше закручується прес над селянством. Дійшла вже черга до рибалок.

Роля останніх в Китаї немала, бо риболовля біля морських берегів та на ріках Янце-Кянґ або Перлів у Кантону має величезне значення в прохарчуванні многомільйонового населення портових міст та сіл вздовж узбережжя. Китайські рибалки на протязі всієї історії Китаю творили на основі доброї волі рибні компанії та родинні спілки і промишляли за сотки миль, мандруючи по бурхливих хвилях Жовтого та Південно-Китайського морів. Це ті рибалки, які дали в середині XVII ст. піддержку знаменитому ватажкові, а потім королеві Формози, Косінґа, в його війні проти манджурів та їх династії, що підбивала під свою руку Китай.

Кілька днів тому до Гонґ Конґу прибули тисячі рибалок-утікачів від комуністичного режиму з своїми родинами із кантонських районів, а такі самі групи весь час втікають до Формози з фукієнського узбережжя. Тікають від щораз нових намагань Пейпінґу знаціоналізувати риболовлю і перетворити свободолюбних людей на кріпаків у колгоспах-„кооперативах" з червоними комісарами.

У такій ситуації Мао Тсе-тунг пробує скріпити своє положення поверненням до твердої внутрішньої та зовнішньої політики, щоб тим самим здобути щось від Москви. Великі власні амбіції, надії на членство в ОН, впливи на Польщу та інших сателітів марніють, а тим часом Кремль тисне щораз більше. Отже треба шукати тіснішої з ним співпраці і, очевидно, виявити більше льояльности до генеральної лінії московського уряду. Тому й прийшло до гострого виступу проти Югославії та всієї політики Тіта, тому й загострення політики в самому Китаї. Бо відступу немає і не може бути.

Послаблення терору після промови Мао про „сто квітів" привело до активізації в Китаї релігійного життя. Конфуціянізм відіграє в житті китайців величезну ролю, бо ж це — практикований понад дві тисячі років моральний кодекс, усталений віками життьовий уклад, проти якого комунізм веде жорстоку війну.

Причини теперішнього загострення супроти Белграду треба розуміти як сиґнал великої внутрішньої кризи в самому Китаї, кризи, яка дедалі, мабуть, таки буде розвиватися, бо Формоза весь час веде свою пропаганду, намагаючись підсилити фронт спротиву селянства та провідних верств китайського народу.

В цій внутрішній боротьбі покищо стоять осторонь мусульманські та інші групи, як ламаїсти та таоїсти. Ламаїсти в Тибеті примусили китайську червону адміністрацію відступити, зменшити свої військові залоги і, що головне, — відмовитись бодай на якийсь час від своїх господарських та політичних плянів. Бо ламаїстичні кола, що тисячу років без втручання чужинців, правили тією вкритою льодовиками, відірваною від світу країною — зламати не так то й легко.

Виступ Мао проти ревізіоністів у Пейпінґу напевно використає Москва, щоб показати всім комуністам, що лише вона є „безгрішна", єдиноправдива в тлумаченні триголової пітії комунізму — Маркса, Леніна і Сталіна.

Вільний світ, очевидно, мусить добре розбиратися в цій новій ситуації, щоб уміти обернути її для посилення боротьби проти комуністичної загрози.

ЯКА ВИБОРЧА СИСТЕМА ЛІПША?

Лондон. — Недавній успіх Ліберальної Партії в доповнюючих виборах до парляменту дав нагоду лібералам піднести питання про зміну виборчого закону. Ліберали сподіваються, що при зміні виборчого закону вони мали б у парляменті представництво, відповідне до числа виборців, що віддали голоси кандидатам цієї партії, але їх голоси пропали (більше як 2 мільйони). Система виборів у Великій Британії пристосована до двопартійности. Коли у виборчій окрузі ведуть боротьбу за посольський мандат кандидати двох партій, то виграє той, який має більшість голосів, поданих на виборах. Коли ж появиться третій і четвертий кандидати, тоді деколи буває, що послом до парляменту проходить кандидат, який не має абсолютної більшости (понад 50%), а більшість відносну (40 і навіть менше відсотків). Звичайно, при цій виборчій системі мають шанси виграти вибори великі партії. Менші партії тратять свої голоси.

Після вибору кандидата Ліберальної партії Мірка Бонгем Картера (сина відомої лейді Вайолет Бонгем Картер і внука славного провідника лібералів — лорда Асквіта) в пресі знову почалася дискусія про реформу виборчого закону до парляменту. Для підсилення арґументації наводять слова Черчіля, який в 1951 році сказав, що виборча система чинить шкоду мільйонам громадян, які вірно стоять при Ліберальній партії, голосуючи за її кандидатів.

Дискусія про виборчу систему перенесена була також до Палати Лордів, де ліберали обстоювали потребу зміни виборчого закону до парляменту. Лорди Консервативної партії і партії Праці поставилися до зміни виборчого закону неґативно. Прем'єр соціялістичного уряду від 1945 до 1951 року лорд Еттлі сказав лібералам, щоб вони подивилися по той бік Каналу, що відділяє Англію від континенту. Там закони дають множитися дрібним партіям, що не мають певних засад, і тому нема стабільних урядів. Еттлі не назвав країни, в якій діє многопартійність, але кожний знає, що він мав на увазі Францію.

Виборчий закон у Франції дає можливість дрібним партіям „складатися" під час виборів, і це дозволяє їм посилати своїх кандидатів до парляменту. Наслідки цієї системи очевидні: доля уряду, веденого деколи дуже талановитими людьми, залежить часто від примх малої групи „незалежних", що висловлять урядові недовір'я. Ця гра „в довгої лози" у Франції не була страшна перед першою світовою війною, коли Франція була найбагатшою країною в Европі і не була загрожена. Але тепер, коли у Франції майже щотри місяці творять новий уряд, ця ситуація приносить тяжкі наслідки і для Франції і для її союзників. Тому англійці бояться зміняти виборчий закон. Вони миряться з фактом, що теперішній уряд Консервативної партії має меншість голосів, поданих у виборах до парляменту 1955 року. Але цей закон забезпечує стабільність уряду. Бо, — кажуть, — краще нехай буде уряд, з яким я не погоджуюся, ніж ніякого!

Система пропорційних і подібних виборів добра зі становища абстрактної справедливости. Але теоретична справедливість на практиці приводить деколи до практичної кривди і шкоди. Це знали давні римляни, що мали приповідку: Summum ius — summa — iniuria (Найвище право стає найбільшою кривдою).

П. А.

В НЕБО ДИВЛЮСЯ...

В небо дивлюся, усипане [зорями,
У неозору дивлюсь далечінь.
Пісне моя, ти лети над [просторами,
Шляхом Чумацьким стелися [і линь.

Вітре підхмарний, удар об [вітрила,
Тугу мою понеси ген туди,
Там бо калина, калина [розквітла,
Цвітом шумують весною сади.

Краю карпатський, моя Україно,
Хато в Ворохті у зоряній млі,
Чорні брови і ти, Верховино,
Снились, наснились ви вчора [мені.

ІРИНА РЕЙТ

Д-р Василь Палідвор

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН У СЛАВНОМУ ВАҐНЕРІВСЬКОМУ ФЕСТШПІЛЬГАВЗІ

(У десятиліття жертвенної праці членів Музично-Вокальної Секції Українського Табору в Байройті, а, зокрема її дириґентів композитора проф. І. Недільського, проф. В. Цісика та д-ра Б. Кушніра).

(1)

Як тільки замовкло гудіння альянтських срібних птахів і американське військове управління обняло владу в Західній Німеччині — заметушилися українські скитальці. І хоч ніхто ще не знав тоді, що має статися з ними, хоч до границі, де задержались большевицькі війська, було лише кількадесят кілометрів, хоч загальне положення ще не було з'ясоване — в одній з кімнат школи т. зв. Грацершулє вже зібралася 1 липня 1945 р. невеличка група любителів української пісні на нараду. На цій нараді вони рішили чимскоріше розпочати серед скитальців-таборовиків культурно-мистецьку працю, а рівночасно знайомити чужинців зі скарбами української культури. Невеличкий той гурток рішив негайно приступити до праці під назвою Музично-вокальна секція українського табору в Байройті. Головою секції вибрано Ананія Тарновецького, а дириґентом — відомого скрипаля проф. В. Цісика.

За кілька днів до хору зголосилося вже 62 члени, і завжди погідного настрою проф. Цісик, закасавши рукава „в поті чола" взявся працювати з хористами по кілька годин денно, щоб якнайскорше підготовити хор до виступу. В розмірно короткому часі, бо вже 4 і 5 серпня 1945 р., секція влаштувала перший концерт хору з виступами солістів проф. В. Вишневського і самого проф. Цісика. Цей перший виступ хору, хоч ще в бідненько урядженій самими хористами залі — мав несподіваний успіх. Гості-американці були захоплені, а свої земляки-таборовики прямо до сліз зворушені, почувши по довгій перерві свою рідну пісню. Концерт повторювано декілька разів.

Коли табір перенесено до обширних приміщень т. зв. Леопольд касерне, праця Секції стала систематичнішою, при чому хор дістав ще другого дириґента в особі д-ра Б. Кушніра.

Велику підтримку в праці мала Секція від Таборової Ради, головно від тодішнього культурно-освітнього референта табору сл. п. д-ра В. Ратича, як також коменданта табору д-ра М. Ценка. Секція відкриває танковий відділ з Ю. Русином, а пізніше І. Панченком на чолі, та театральний відділ — під проводом таких ентузіястів, як д-р Р. Кушнір, а пізніше дир. Я. Салук, д-р Гриць Ничка та дир. В. Кухта. Крім репертуару світських пісень, хор відбуває проби церковного співу, і кожної неділі під час Богослужб в гр.-кат. та православній церквах розноситься прекрасний спів.

На запрошення американського управління, а. зокрема т. зв. Сивіл Сервіс, Секція влаштовує численні концерти для американських окупаційних відділів, які вперше почули нашу пісню та побачили наші танки. Зокрема, слід згадати про численні виступи хору по шпиталях для хворих українців і американців. Назавжди остануться в пам'яті ті зворушливі переживання наших скитальців по шпиталях і сльози радости та вдяки для хору, головно під час свят Різдва та Великодня.

Під кінець 1945 р. у проводі Секції стає відомий композитор проф. І. Недільський, у якого Секція знаходила завжди велику допомогу як мистецького керівника. Він ще більше поповнив репертуар своїми новими творами для хору й солістів.

1946 і 1947 роки позначились не тільки поширенням репертуару хорових пісень, але й збільшенням хору після перенесення до Байройту таборовиків з Бамберґу й Ашафенбурґу, так, що на початку 1948 р. в хорі вже було 74 члени. Численні виступи й імпрези Музично-Вокальної Секції на високому поземі знайшли належну оцінку та признання: постановою з липня 1946 р. Центральне Представництво Української Еміґрації в Авгсбурзі зареєструвало й затвердило Музично-Вокальну Секцію, в якій хор прибрав в міжчасі назву „Боян" — як одну із станиць для плекання українського мистецтва на чужині.

Ідучи назустріч побажанням таборовиків, Управа Секції зорганізувала ще відділ ревії для імпрез з характером чисто розваговим — під проводом інж. З. Ласовського, а також відділ оркестри під проводом З. Цісика. Оркестра, хоч і не дуже численна, унезалежнювала до певної міри Секцію від потреби анґажувати німецьку оркестру, головно у театральному відділі. Цей останній в тім часі значно оживив свою діяльність численними виставами („Запорожець за Дунаєм", „Назар Стодоля", „Мати Наймичка", „Перехитрили" та інші). Деякі з тих вистав ішли по кілька разів при виповненій залі. Зокрема, вистава „Перехитрили" в музичному оформленні і під дириґентурою проф. І. Недільського, з участю в головних ролях дир. В. Кухти, В. Волкова, Ю. Дороги та В. Романєва мала надзвичайний успіх у місцевому та в сусідніх таборах. Музичне оформлення проф. Недільського до „Перехитрили" та його інструментацію до „Запорожця за Дунаєм" Секція видала окремим накладом.

На те, що Музично-Вокальна Секція своїми виступами здобула собі належну оцінку в німецьких музичних колах, вказує факт, що 19 співаків, на прохання Управи німецької філармонії в Байройті, взяло участь у виведенні 9-ої симфонії Бетговена під проводом визначного дириґента Бонера, при чому в афішах про цей концерт було зазначено: „при співучасті членів українського хору „Боян".

Членами Секції були люди з усіх земель України, різного звання та соціяльного стану, католики й православні, молоді й такі, що їм уже під „копу" доходило. Всі вони між собою зжилися, одне одного прекрасно розуміли, помагали одне одному і творили неначе єдину велику родину.

У відношенні до управи табору Секція керувалась виробленим нею правильником. На пробах по 3-4 години денно завжди панувала взірцева дисципліна, всі пісні розучувалось напам'ять, так, щоб кожний із співаків був певним за свою партію. Зате в перервах було завжди гамірно й весело. Жартами та дотепами забавляли всіх „Казьо" (В. Романів), „Ясьо" (І. Ґурка) В. Мелько, О. Марак (Мараченко). Отже, проби хору та аматорського гуртка були властиво розрадою та душевним відпочинком серед буднів тодішнього таборового життя.

За свою жертвенну працю Секція знаходила завжди зрозуміння її потреб і членів Таборової Ради та Управи. Зокрема, належить підкреслити тісну співпрацю з Секцією і допомогу для неї збоку довголітнього культурно-освітнього референта табору відомого вже на терені Америки проф. М. Остап'яка.

Не меншу допомогу давав комендант табору п. Й. Олінкевич, який, зокрема під кінець 1948 і в 1949 р., завжди знаходив дороги й способи в американських чинників, щоб допомогти секції у її праці.

Під кінець 1948 року стараннями Секції влаштовано Святочний Ювілейний Концерт з нагоди 25-річчя композиторської діяльности проф. Недільського, при чому хорами дириґувала під час концерту п. А. Огродник, професорка місцевої української гімназії. Цей концерт був великою несподіванкою для завжди скромного проф. Недільського, але був він заразом виявом пошани та вдячности для нього за його творчу працю. Ювілята вітали не тільки його друзі по праці в Секції, але також громадські чинники з ЦПУЕ включно. На пам'ятку вручено Ювілятові численні подарунки, між ними прекрасний його портрет роботи відомого мистця проф. Є. Ліпецького.

Д-р Ростислав Софчинський

НАПЕРЕДОДНІ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІКАРСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ У ШИКАҐО

Минулого тижня у „Свободі" вміщено вістку про те, що в днях 30-31 травня і 1 червня ц. р. в Шикаґо в готелі „Ля Саль" відбудеться Другий З'їзд Українських Лікарів Америки й Канади.

Подія великого громадського значення

Про ролю таких з'їздів писав д-р Я. Восвідка („Лікарський Вісник" ч. 6, грудень 1956 р.): „Цього роду імпрези живо віддзеркалюють організаційну силу та життєздатність Товариства. На з'їзди прибувають люди з різних закутин країни, приятелі зустрічаються по довгих літах небачення, незнайомі знайомляться, а спільно переведені хвилини лишаються приємними споминами на довгі роки. Це все цементує Товариство, дає йому нові ідеї та пляни"...

Від себе до цих слів хочемо додати, що такі з'їзди мають також загальноукраїнське суспільне значення, бо затіснюють і скріплюють взаємовідносини Українського Лікарського Т-ва в Америці не тільки з іншими українськими орґаізаціями та установами, але й з широким українсько-американським загалом. Це ми бачили на прикладі Першого З'їзду Українських Лікарів Америки й Канади, що відбувся два роки тому в Клівленді, Огайо, і гостив на бенкеті і балю, поруч з майже сотнею лікарів і лікарів-стоматологів, понад 300 представників українського громадянства.

Відношення лікаря до суспільства

Американський лікар має своєрідне становище серед загалу. Під час його студій, спеціялізації у шпиталях чи активної практики він майже весь свій час інколи 24 години денно, посвячує службі хворим. Дуже небагато часу йому залишається для відпочинку, для родини, для культурних розваг. Проте, багато з них посвячується також громадській праці. Новоприбулі лікарі-українці, поруч чисто професійної праці, мають також інші завдання, інші ідеали, які вони принесли з Рідного Краю, а саме — служба народові. І не без гордости мусимо ствердити, що більшість лікарів в останніх 10-ти роках нової еміґрації у ЗДА й Канаді залишились вірні цим ідеалам. Український загал мабуть дуже мало знає про ту суспільну працю, якої не афішується, про яку дуже мало пишеться чи говориться, а яка проходить безустанно, складаючись з менших і більших вчинків, скромних і щедрих пожертв, некорисливого лікування незаможних хворих, ба — навіть поважнішої літературної, публіцистичної, громадської чи політичної діяльности, що відбувається коштом родини, здоров'я, матеріяльного добробуту. Про це все мало хто знає, бо лікар не любить реклями, чи то через вроджену скромність, чи через виховані засади лікарської етики.

Власне на такому з'їзді може бути зроблений підсумок цієї діяльности наших лікарів для інформації громадянства та для реєстру в історії української еміґрації у Північній Америці.

Ще один новий крок вперед

Українське Лікарське Товариство в Америці формально існує вже понад вісім років. Коли д-р Р. Осінчук, як провідник орґанізаційного комітету і голова Т-ва на протязі перших п'яти років, вітав лікарів і дентистів, присутніх на Перших Загальних Зборах Т-ва в Ню Йорку 22-го січня 1950 р. і разом з іншими промовцями (д-р Е. Гарасим, д-р Я. Восвідка) мав доповідь про завдання УЛТА і його майбутню організацію — то це були тільки пляни й проєкти. Ці проєкти поволі переходили в дійсність.

Нема тут місця, щоб в подробицях описати всі етапи існування і розвитку Т-ва, як зріст числа членів, творення нових відділів (Филаделфія, Шикаґо, Дітройт, Клівленд, Ню Йорк, Рочестер, Боффало), видавання „Лікарського Вісника", сходини, імпрези, поширення діяльности на Канаду, наукова, громадська і товариська активність усіх філій і поодиноких членів. Хочемо тільки підкреслити, що плянований З'їзд у Шикаґо, — це ще один дальший, не останній крок вперед.

Про самий З'їзд

Другий З'їзд Українських Лікарів ЗДА і Канади спільними зусиллями організує Головна УЛТА, з д-ром Я. Восвідкою на чолі, та Відділ Т-ва в Шикаґо з головою д-ром М. Сіменовичем. Як організаційний референт діє д-р А. Хрептовський. З'їзд триватиме від 30 травня до 1-го червня ц. р.

Першого дня відбудеться обговорення громадських справ і виголошення рефератів, присвячених пам'яті проф. М. Панчишина. Другого дня (субота) зранку і по спільному обіді відбудуться наукові конференції, ввечері — бенкет і баль з участю українського громадянства й гостей. На третій день (неділя) матиме місце ділова конференція, призначена організаційним справам Товариства.

Як довідуємось, з доповідями виступлять: д-р Л. Дмоховський, відомий дослідник вірусів, професор Бейлорського університету в Тексасі, тут роджені наші нові науковці: д-р В. Петришин, професор лярингології Белвю Пост-Ґредюейт Скул оф Медісін, д-р Р. Сіменович, знаний хірург з Шикаґо, син відомого українського лікаря-діяча д-ра М. Сіменовича, цілий ряд молодих спеціялістів, як, напр.: д-ри О. Шандра (педіятр), П. Моцюк (рентґенолог), Ю. Трухлий (ортопед), анестезіологи — д-ри Е. Стецьків, Р. Шкільник, В. Федорців, представники нашої „старої ґвардії" д-ри Р. Осінчук і Т. Воробець та інші. На громадські теми, крім д-ра Р. Осінчука, доповідатимуть д-ри Т. Лапичак і Б. Олесницький.

З нагоди З'їзду видається спеціяльне число „Лікарського Вісника" та окрема одноднівка Відділу Т-ва в Шикаґо.

Як бачимо, програма З'їзду багата, жива й цікава. Маємо надію, що в З'їзді в Шикаґо візьмуть участь не тільки лікарі, їх родини з усіх закутків ЗДА й Канади, але й представники наших наукових установ, культурних і суспільних організацій та численне громадянство.

На закінчення цитуємо слова із статті, що появилася в 111 числі „Свободи" з 12-го червня 1957 р. під скромним псевдонімом „Сеньйор":

„Витривала діяльність членів УЛТА з його головним завданням стояти на сторожі лікарської етики і плекати традиції громадського обов'язку дасть запоруку, що в майбутньому на цьому терені громадянство перестане цінити виключно тільки професійні здібності лікаря, але звикне розуміти також його позицію і вагу в суспільній праці".

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Денвер, Колорадо

Роковини Т. Шевченка

30-березня в Денвері, Колорадо, українська суспільність відзначила світлу пам'ять великого Кобзаря нашої батьківщини, Тараса Шевченка.

Свято це зорганізував Український Клюб в Денвері, суспільно-громадська організація, стоїть на державницько-соборницьких позиціях та об'єднує в своєму членстві українців з усіх українських земель.

Відбулося свято в приміщенні Жіночого Клюбу. Мистецьки декорована заля вишиваними рушниками й килимами мала на чільному місці портрет Т. Шевченка, намальований відомим українським художником Іллею Шульгою, укр. державний тризуб та національний прапор. Вся ця композиція приємно вражала око глядача. Змістовний реферат виголосив п. інж. Олег Завадович. Він говорив про Шевченка як борця за волю українського народу. Т. Шевченко не зійшов із обраного шляху революційної боротьби ціле своє життя.

Після реферату відбулася мистецька частина програми. Гарні деклямації пань Марії Кротюк („Неофіти") та Галини Завадович („Дружнє посланіє") переносили слухачів в часи Шевченка та Козаччини. Мистецька гра на піяніно п-ні Ґраудс, яка виконала твори укр. композиторів („Хорал" — Барвінського та „Пісня з України" — Носаківського) нагадували нам Україну з її невичерпаним потенціялом культурних і мистецьких сил.

З підростаючої молоді виступили з деклямацією панна Марійка Корбина („Розрита могила") та програла на фортепіяні. Своїм виступом задемонструвала добру техніку в музиці та бажання молодшої генерації йти в ногу зі старшими, за що, нагороджено її рясними оплесками.

Найкращу несподіванку зробив хор Укр. Клюбу, який під керівництвом інж. Ю. Сластійона проспівав „Заповіт", „Реве та стогне", „Садок вишневий", „Ой, літа орел" — слова Шевченка та народню пісню „Ой, гай мати". Виступ хору виказав велике вміння диригента передати чар української пісні. Академію закінчено відспіванням українського національного гимну.

Після академії обговорено передачу французької телевізійної стації з дня 22-го лютого ц. р. „До душі й сумління", яка в своєму змісті ґльорифікувала комуністичного аґента, вбивцю Головного Отамана Петлюри — Шльому Шварбарта. Всі присутні гостро засудили вчинок французької телевізійної стації, слушно резюмуючи, що за тим всім криється кривава рука червоної Москви. Збори одноголосно заявили свою солідарність з всіма українцями, сущими на еміграції, в протесті проти паплюження Сл. п. Симона Петлюри та українського імени. Затверджені зборами резолюції вислано до чільних мужів американського та французького урядів з домаганням слідства у тій справі.

Г. З-ч

Бавнд Брук, Н. Дж.

Підготова до Шкільного Фестивалю

8-го червня в Українському Селі поблизу Бавнд Брука й Ню Бронсвіка, відбудеться велике свято нашої дітвори й батьків — Шкільний Фестиваль. З комітету, що створений з представників Консисторії УПЦ в ЗДА, Виховної Ради Юного ОДУМ-у, Головної Управи ОДУМ-у й церковних громад східніх стейтів повідомляють, що цьогорічне свято заповідається на цікаву й різноманітну імпрезу. Гуртки Юного ОДУМ-у й школи українознавства інтенсивно готуються до попису своїх вихованців, що на радість своїм батькам і на загальну втіху громадянства задемонструють свої осяги в навчанні й щиру, любов до української культури.

На засіданні Комітету, що відбулося в неділю, 27-го квітня в Українському селі, прийнято Програму Свята й розв'язано ряд організаційних проблем. Почесним Гостем Комітету, що його очолює енергійний діяч в ділянці виховання нашої молоді інж. Іван Лисянський з Филаделфії, був Президент Ліґи Православної Молоді Північної Америки — Богдан Гриців. Ліґа, як відомо, об'єднує в своїх рядах українську молодь, народжену в Америці, і є найближчою до ОДУМ-у організацією. Треба сподіватися, що присутність Президента Ліґи на засіданні Комітету, де були заступлені також майже всі референтури Головної Управи ОДУМ-у на чолі з її Головою — Леонідом Гудовським, покладе початок давно побажаній і конечно необхідній співпраці цих двох організацій. Першою справою, де з успіхом можуть виявитися творчі сили й енергія членства, є готування й успішне перепровадження Шкільного Фестивалю. В цій справі повинні бути зацікавлені однаково Ліґа і ОДУМ, церковні громади й суспільні організації та наукові установи, учителі й священики, як також батьки й школярі.

Шкільний Фестиваль буде не лише святом показу успіхів шкіл українознавства й гуртків Юного ОДУМ-у, а й наріжним каменем організованого літнього відпочинку й патріотичного вишколу юнацтва в цьогорічному таборі Юного ОДУМ-у, на який призначено весь дохід з цієї імпрези.

Тому гаслом правдивих патріотів є: „Всі на Свято закінчення навчального року в школах українознавства!".

М. С.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

ПОДЯКА

Цією дорогою складаю Високоповажаному **П. Докторові ОСТАПОВІ БАРАНОВІ з Ню Йорку** щиру, глибокосердечну подяку за Його довгу, пильну, дбайливу і жертвенну — майже батьківську лікарську опіку, що впродовж декількох місяців я зазнала з Його щедрих рук лікаря-піклувальника.

Хай Всемогучий Лікар-Господь сторицею винагородить Вас, Пане Докторе за Вашу ласкаву дбайливість і дасть Вам багато-багато сил у цінній Вашій праці для Вашого особистого добра, щастя-здоров'я і слави величного покликання українського лікаря.

З глибокою пошаною вдячна

Евгенія Кнігиницька.

Кіченер, Онт., Канада, 29.IV.58 р.

З КОНЦЕРТОВОЇ ЗАЛІ

Концерт Михайла Мінського

На концерті баритона Михайла Мінського, що відбувся 2-го травня в Карнеґі Рісайтел Голл заля була заповнена інтернаціональною публікою, що є дуже рідким явищем на наших концертах. Мінський, як бачимо з його підбору програми, хотів поділитися з публікою вислідами своїх останніх досягнень в інтенсивній праці над собою. Ми тому чули Моцарта побіч Верді, Шумана, Чайковського, трьох американських і цілий ряд українських композиторів.

З непересічним ентузіязмом публіка реаґувала на арію Верді: „Ля форца дель дестіно", на ліричну пісню Чайковського і на всі українські пісні. Мусимо підчеркнути, що пісні Чайковського Мінський співав по українськи, а це деяких слухачів денервувало. В інтерпретації німецьких композиторів Мінський має забагато української віталыности і ці пісні чи арії виходять через те інакше, як: їх співають у Відні чи Берліні.

Наш баритон вибрав три інтересні пісні американських композиторів: Геллера, Гаґемана і Барбера. Альфред Геллер це талановитий і оригінальний молодий композитор, який рівночасно був першорядним акомпаніятором Мінського. Він, американець, так повністю вжився в українські композиції, що із Мінським творив органічний ансамбль.

Група українських пісень А. Рудницького, В. Барвінського, Б. Лятошинського, В. Грудина, М. Фоменка, Я. Мейтуса і арія К. Данкевича — були безперечно кульмінаційним пунктом цього концерту.

За останній час М. Мінський зробив великий проґрес. Він орудує голосом з більшою елястичністю, а це йому уможливлює виразити свої почування з безмежною глибиною. Вроджене почуття ритму витончилося в нього до рафінованої пікантности. Ми спеціяльно звернули увагу на його музикальне фразування. Мінський — це співак - мистець, з фантазією і динамічною силою. Він так опановує публіку, що по закінченню його концерту ніхто не збирався відходити, а всі чекали на наддатки.

Присутній на салі польський музик сказав: „Ми були б щасливі, як що тут мали б такого співака, який вмів би з таким мистецьким запалом віддати душу свого народу".

Дарія Гординська-Каранович

● Лондон вже другий тиждень має страйк 8,400 автобусових шоферів. Другий клопіт — страйк різників, внаслідок якого закрились м'ясарні. Однак, уряд найбільше стурбований загрозою залізничого страйку. Професійні спілки, опановані соціялістичною партією Праці підважують консервативний уряд з увагою на парляментарні вибори в наступному році.

Книжка й часопис — найнеобхідніші в домі культурної людини.

Український Літературно-Мистецький Клюб
Ню Йорк 149 2nd Av.

З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю дня 16-го травня ц. р. буде віддіграна на гай-фіделіті опера Д. Верді „Ріґолетто". Виконавці арій — артисти Метрополітальної Опери Роберта Піттерс, Верлінґ, Меррел і Тоцці. Оркестра і хор Римської Опери. Про композитора і його оперу говоритиме п-ні Іванна Прийма. Початок о год. 8-ій вечора.

ПРЕЗИДЕНТ АЙЗЕНГАВЕР ВРУЧАЄ НАГОРОДУ

През. Айзенгавер передає панні Джуді Белл із Капітану в Ню Мексіку статуетку „обпаленого медведика" на знак признання для американських дітей за їхню співпрацю в акції охорони лісів перед пожежами. П-на Джуді Белл вилікувала і виховала медведика, врятованого під час пожежі лісу в Ню Мексіко в 1950 році.

Уряд оскаржує 5 фармацевтичних фірм у зломанні протитрестового закону

Вашингтон. — Департамент справедливости повідомив 12 травня, що федеральний суд оскаржив 5 фармацевтичних фірм у тому, що вони не діяли згідно з протитрестовим законом і змовлялися щодо цін на випродуковану вакцину д-ра Солка. В цій скарзі, внесеній у Федеральному Окружному Суді в Трентоні, Н. Дж., оскаржуються такі фірми: Ілай Ліллм енд Ко, Індіянополіс, Інт.; Ейланд Лабораторіс, Кензас Сіті, Міссурі; Амерікен Говм Продактс, Ню Йорк, Н. Й.; Мерк енд Ко, Рагва, Н. Дж. і Парк, Дейвіл енд Ко, Дітройт. Ці фірми мали право продукувати вакцину проти поліо і змовлялися для втримання однакових цін на вакцину та тим способом недопустили до вільної конкуренції. Якщо суд визнає ті фірми винними, то їм грозить кара у висоті $50,000. Представники фірм заявляють, що вони не зломили протитрестового закону, бо не встановляли трестових цін на вакцину д-ра Солка.

Крайова продукція в першій чверті цього року становила 422 більйони

Вашингтон. — Департамент торгівлі повідомляє, що крайова продукція в першій чверті цього року становила 422 більйонів долярів в річному відношенні і була на 10 більйонів долярів менша в порівнянні з останньою чвертю 1957, і на 18 більйонів долярів менша в порівнянні з третьою чвертю 1957 року, коли вона була на рекордовій висоті. Це значить, що продукція в першій чверті цього року була на 4 відсотки менша в порівнянні з рекордовою продукцією в 1957 році. З цього виходить, що теперішня економічна знижка є більша в порівнянні з економічними затримками в 1948-1949 роках, коли зменшення крайової продукції виносило 3.2 % і в 1953-1954 роках — 2.7%. Департамент торгівлі стверджує, що до зменшення крайової продукції в першій чверті цього року найбільше причинилося те, що зменшилися інвестиції. В економічних колах гадають, що крайова продукція, до якої зараховуємо всі випродуковані товари і виконану працю в другій чверті цього року, збільшиться в порівнянні до перших трьох місяців.

Волтер вніс законопроєкт про приспішення депортації

Вашингтк. — Демократичний конґресмен Френсіс Е. Волтер, який є головою Іміґраційної Підкомісії в Палаті Репрезентантів, вніс законопроєкт, який дозволив би в приспішеному темпі депортувати тих чужих осіб, які є небажані й шкідливі для цієї країни. Конґресмен Волтер сказав, що це є „жалюгідний спекталь" із депортацією Вільяма Гейккіля, яка триває вже 11 років, але іміґраційний уряд не може його відослати до Фінляндії на тій основі, що він був комуністом. (Його були вислали, але федеральний суд зарядив був, щоб йому дозволили вернутися до ЗДА, бо депортація не була згідна з законом). Згідно з пропозицією Волтера апеляцію від депортації вирішував би в приспішеному темпі апеляційний суд.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори 117 Відділу „Запорозької Січі" відбудуться в суботу, 17 травня 1958 р., о год. 8-ій веч., в домівці при 33 Іст 7-ма вул./II, в Ню Йорку. Приявність всіх членів обов'язкова. — С. Кучма, предс.; В. Калина, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Управа Б-ва св. о. Миколая, 106 Відд., повідомляє своїх членів, що звичайні місячні збори відбудуться в неділю, 18. травня, о год. 12 в пол., в Домі Відділів УНС, при 843 N. Western Ave. Проситься всіх членів, щоб хоч в цьому конвенційному місяці прибули на збори і виявили свої бажання Делеґатам, які поїдуть на Конвенцію. Делеґати, вислухавши думки поодиноких членів, зможуть свій Відділ ліпше заступити. — Управа.

КЛІВЛЕНД, О. — Управа С-ва Пресв. Діви Марії, Відд. 112, подає до відома, що місячні збори відбудуться 18. травня по 3 і 4 Сл. Божій, в церковній залі. Довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглості. — А. Купер, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Управа Сестрицтва Відд. 125 повідомляє, що місячні збори відбудуться 18. травня о год. 12:30 по пол. в приміщенні Укр. Амер. Горож. Центру при 851 N. Western Ave. — Г. Пащин, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Св-а Рожд. Пресв. Діви, Відд. 259, відбудуться 18 травня в церковній залі при 4952 So. Pauline St. о год. 1-ій по пол. — П. Трусяк, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Т-во „Любов", Відд. 370, подає до відома своїм членам, що місячні збори відбудуться в неділю, 18 травня, в церковній залі при 127 Парк вул., о год. 11:45 перед полуднем. Проситься всіх членів прибути на призначений час. Рівночасно пригадується довгуючим членам, щоб вирівняли свої вкладки; хто не заплатить на час, наражується на суспенду. В наступну суботу делеґати виїжджають на конвенцію УНС, просимо членів прийти з різними проєктами і думками, як ви члени хочете, щоб ці делеґати голосували. — К. Стасюк, предс.; Р. Голубович, кас.; В. Гіна, секр.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. — Б-во св. Димитрія, Відд. 288, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 18 травня по Сл. Божій 11:30 рано в церковній залі. — М. Брус, предс.; Б. Заґвоський, кас.; Д. Мушастий, секр.

ГЕМТРЕМК, МИШ. — Відд. 20, Т-во Згода, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18 травня, о год. 2-ій, в Українській Хаті при 2240 Grayling St. Проситься всіх членів прибути на ці збори та приєднати нових членів ще перед Конвенцією. — А. Триш, фін. секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Б-ва св. Йосафата, Відд. 217, відбудуться в неділю, 18 травня, о год. 2-ій по пол., в церковній залі, 305 Hudson Ave. Просимо членів прийти на збори, бо маємо багато важних справ до вирішення. Довгуючих членів просимо вирівняти свої залеглости. Також просимо членів приєднувати нових членів. — К. Шевчук, предс.; І. Деркач, кас.; А. Іванів, фін. секр.; Г. Булавинець, рек. секр.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ. — Управа 245-го Відділу ім. Гетьмана Б. Хмельницького повідомляє всіх членів, що місячні сходини відбудуться в неділю, 18 травня, о год. 2. по пол., в залі Укр. Кат. Громади св. Йосафата при 1195 Deutz Ave. Проситься всіх членів обовязково прибути на ті сходини, бо є багато справ до полагодження. — Управа.

ШИКАГО, ІЛЛ. — 114 Відділ ім. св. Володимира, повідомляє членів, що місячні, останні перед Конвенцією, збори відбудуться в неділю, 18. травня, в год. 12 в полудне, в парафіяльній залі при 2350 Вест Кортез вул. Просимо членів обов'язково явитися. — Управа.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Т-ва ім. Тараса Шевченка, Відд. 252, відбудуться в неділю, 18 травня, о 12 год. в полудне, в залі при 2250 В. Кортез вул. Довгуючих членів проситься прийти і вирівняти довг, в противнім разі будуть суспендовані. — Польовий, предс.; Хомин, кас.; Когут, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Місячні збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 206, відбудуться в неділю, 18-го травня, в парафіяльній залі при 74 Геррис Еве., о год. 1 по пол. точно. Просимо всіх членів прибути на ці збори, будуть важні справи до обговорення і до полагодження. Також подається до відома всім членам, що секретар вже 23-го травня виїде на Конвенцію, тому кожний член обовязково має вирівняти свій місячний рахунок перед 23-им травня. — В. Киндефорський, предс.; І. Кокольський, секр.

ЮТИКА, Н. Й. — Повідомляється членів Відділу 484 ім. Тараса Шевченка, що чергові місячні збори відбудуться в суботу, 17 травня, о год. 8:30 веч., в приміщенні церковної залі при 1108 Стейт вул. В програмі дня: обговорення справи задовжених членів з вкладками у зв'язку з господарською рецесією, пропозиції членів для 24-ої Конвенції та ряд актуальних справ. Дуже бажано, щоб всі члени були присутними на зборах, без огляду на те, чи платять членські вкладки річно чи місячно. При цій нагоді пригадується довгуючим членам, що всі відділові фінансові резерви вичерпані, таким чином хто не вирівняє членської вкладки в біжучому місяці, буде наражений на завішення в користуванні Союзовими привілеями. — Управа.

БОФАЛО, Н. Й. — Б-во св. о. Николая, Відд. 127, повідомляй, що місячні збори відбудуться в неділю, 18 травня, в церковній залі при Філмор і Онейда вул., зараз по співаній Сл. Божій. Побір вкладок 11:30 до 1-ої по пол., а опісля інші справи які будуть на порядку нарад. Пригадується членам вплачувати свої вкладки на час, щоб не суспендувати, а члени, які суспендовані по вирівнянні залеглостей будуть прийняті наново з усіми правами. Урядники урядують кожної неділі в поданому часі і місці. Просимо щераз не забувати про свої обовязки. Просимо зголошувати своїх дітей і знайомих в члени У. Н. Союзу. — І. Була, гол.; П. Володка, фін. секр.; М. Гаравус, кас.; М. Дивицький, рек. секр.

АЛЕНТАВН, ПА. — Заряд Б-ва св. Арх. Михаїла, Відд. 147, повідомляє своїх членів, що наступні місячні збори відбудуться в неділю, 18 травня, в 2-ій год. по пол., в залі укр. прав. громади. Тому, що з цим місяцем замикається рахунки шістьмісячного діловодства, над якими відбудеться провірення контроль. комісії, просимо ласкаво всіх які залягають з вкладками, прибути й вирівняти свої залеглості. — Іван Зазворський.

Президент Італії на відвідинах в Англії

Лондон. — Італійський президент Джованні Гронкі перебуває від вівтірка 13 травня ц. р. з офіційними відвідинами в Англії. Це перші відвідини голови італійської держави в Англії за останніх 34 роки. Останнім відвідувачем був король Віктор Емануаль III, що прибув з візитою до короля Юрія V. Теперішня королева Єлисавета була в Римі в 1951 році, як наступниця престолу. У товаристві президента Гронкі знаходиться його дружина Карля. Президентська пара запросить до Риму з ревізитою Єисавету II і її чоловіка князя Единбурзького. Ці відвідини мають завершити відбудову давньої англо-італійської приязни, закаламученої періодом володіння Муссоліні.

БУДУЮТЬ 10 НОВИХ БАЗ ДЛЯ РАКЕТ „БОМАРК"

Вашингтон. — Летунство повідомило, що воно плянує збудувати 10 нових баз для керованих ракет „Бомарк", які мали б коштувати 121 мільйонів долярів. Ракети ці є протилетунською зброєю, їхня швидкість виносить більше як 1,500 миль на годину, в їхній засяг 250 миль. Досі вже будують 4 бази для тих ракет в північно-східних стейтах коштом 46 мільйонів доярів.

● До столиці Данії, Копенгаги, привезли з Західньої Німеччини під поліційною ескортою радника данської амбасади в Бонні, Ейнара Блехінберга, оскарженого в продажі Совєтам військових таємниць НАТО. Блехінберґ протягом 38 років служив, як данський дипломат, в амбасадах Данії у Варшаві, Вашинґтоні, Мехіко, Мелбурні, Мехіко Сіті і Берні.

ТАРЗАН, ч. 4059. Це дуже ймовірно, але . . .

Коли Тарзан і Гарріс зблизилися до станції, вони звільнили мавп, щоб вернулися додому . . .

І тоді почався в лондонському правничому бюрі другий епізод, який мав вплив на нього . . .

Адвокат сказав до похмреного клієнта: — Я розумію вашу справу, пане Кейсі . . . Але зникнення пляну вашого дядька зовсім не означає, що він вмер!